

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Sylvie Šiškeové a soudců Lukáše Pišveje a Evy Šonkové v právní věci žalobkyně: **Abydos s. r. o.**, se sídlem Hazlov 247, zast. Mgr. Robertem Šupem, advokátem se sídlem Chebská 746/22, Mariánské Lázně, proti žalovanému: **Státní úřad inspekce práce**, se sídlem Kolářská 451/13, Opava, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 7. 2023, č. j. 2520/1.30/23-3, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 28. 3. 2024, č. j. 55 A 50/2023-219,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobkyni **se vrací** zaplacený soudní poplatek ve výši 5 000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám zástupce žalobkyně Mgr. Roberta Šupa, advokáta.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Oblastní inspektorát práce pro Plzeňský kraj a Karlovarský kraj (dále „inspektorát práce“) uznal žalobkyni vinnou z přestupku dle § 140 odst. 1 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, a přestupků dle § 26 odst. 1 písm. c) a f), § 33a odst. 1 písm. b) bodu 1, § 25 odst. 1 písm. a) a § 30 odst. 1 písm. r) a q) zákona č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, za což jí uložil pokutu ve výši 350 000 Kč.

[2] Žalovaný rozhodnutím označeným v záhlaví zamítl odvolání žalobkyně proti rozhodnutí inspektorátu práce a toto rozhodnutí potvrdil.

[3] Krajský soud v záhlaví označeným rozsudkem žalobu žalobkyně zamítl. Dospěl mj. k závěru, že námitka týkající se podjatosti správního orgánu není důvodná (body 80 až 86), neztotožnil se s námitkou zpochybňující závěry žalovaného ohledně nezákonnosti

způsobu, jímž žalobkyně se zaměstnanci sjednala příplatek za dobu noční práce (body 98 až 104) a neshledal, že by došlo k uložení pokuty ve zjevně nepřiměřené výši (body 110 až 121). Na zákonnost postupu žalovaného rovněž podle mínění krajského soudu nemohla mít ani potenciální vliv žalobkyní tvrzená škoda způsobená jiným správním orgánem – Ministerstvem vnitra v souvislosti s nevydáním zaměstnaneckých karet budoucím zaměstnancům žalobkyně z Mongolska (bod 122).

II. Kasační stížnost

[4] Žalobkyně (dále „stěžovatelka“) v kasační stížnosti vymezila tři okruhy kasačních námitek.

[5] Zaprvé podle stěžovatelky krajský soud pochybil, když neshledal důvodnými její námitky týkající se podjatosti správního orgánu. Stěžovatelka má za to, že objektivní podjatost správních orgánů založila skutečnost, že tehdejší ministryně práce a sociálních věcí si v rámci volební kampaně vytvářela publicitu a politické body tím, že si „*došlápne na zaměstnavatele*“. Zároveň zveřejnila předběžné závěry kontrolního orgánu před vyřízením námitek stěžovatelky proti protokolu o kontrole.

[6] Dále stěžovatelka namítá, že krajský soud nesprávně posoudil právní otázku týkající se odměny za noční práci. Stěžovatelka sice sjednala příplatek ve výši 0 %, avšak pouze tehdy, pokud noční práce nepřesáhne 50 minut. Podle stěžovatelky tak ve skutečnosti bylo sjednáno pouze časově omezené snížení příplatku, navíc nedoplatky z tohoto titulu nedosáhly ani 1 % z celkového objemu vyplacených mezd, proto jde podle stěžovatelky o nicotné porušení povinností.

[7] Stěžovatelka konečně označuje uloženou sankci za nepřiměřenou. V této souvislosti uvádí, že probíhající kontrola způsobila, že ze strany Ministerstva vnitra nebyla ctěna presumpce nevin, když ministerstvo v důsledku kontroly přerušilo všechna řízení o udělení zaměstnaneckých karet budoucím zaměstnancům stěžovatelky z Mongolska, což stěžovatelce způsobilo škodu spočívající ve výrobních těžkostech a omezení příjmu objednávek.

[8] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[9] Nejvyšší správní soud (NSS) dospěl k závěru, že kasační stížnost není přípustná.

[10] Kasační stížnost lze podat jen z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.). Kasační stížnost podaná z jiných důvodů je nepřípustná dle § 104 odst. 4 s. ř. s. Kasační stížnost je nepřípustná mimo jiné tehdy, pokud se kasační námitky míjí s rozhodovacími důvody napadeného rozhodnutí (srov. usnesení NSS ze dne 21. 7. 2022, č. j. 8 As 119/2022-19, bod 7, či ze dne 4. 3. 2004, č. j. 1 Azs 23/2004-55). Stěžovatelka rovněž musí reagovat na argumentaci krajského soudu a uvádět, z jakých důvodů jsou závěry, které krajský soud v napadeném rozsudku uvedl, nesprávné. Pokud tak neučiní a pouze znovu zopakuje námitky, které uvedla v řízení před

pokračování

krajským soudem, aniž by jakkoliv reflektovala argumentaci krajského soudu, pak za předpokladu, že uvedené námitky krajský soud vypořádal a nelze v jejich opakování spatřovat setrvání na dříve vznesené argumentaci, která je nadále schopná obstát proti závěrům krajského soudu, nejsou takové námitky přípustné (usnesení NSS ze dne 10. 9. 2009, č. j. 7 Afs 106/2009-77, č. 2103/2010 Sb. NSS, ze dne 15. 9. 2009, č. j. 6 Ads 113/2009-43, nebo ze dne 14. 6. 2016, č. j. 1 As 271/2015-36).

[11] Stěžovatelka sice v kasační stížnosti čítající 9 stran textu napadá zákonnost závěrů krajského soudu týkající se tří okruhů otázek blíže specifikovaných v části II tohoto usnesení. Její tvrzení však ustrnula v pouhém prostém vyjádření nesouhlasu s krajským soudem a v následném doslovném zopakování žalobní argumentace (resp. v některých pasážích volí stěžovatelka jinou skladbu odstavců, jež však všechny mají svůj předobraz v žalobě). Stěžovatelka však nevede žádnou věcnou polemiku s úvahami krajského soudu obsaženými v jeho rozsudku. Z kasační stížnosti tak není zřejmé, v čem by měla nesprávnost závěrů krajského soudu spočívat. Přitom platí, že napadený rozsudek je srozumitelně a logicky, byť stručněji, odůvodněný. Krajský soud uvedl konkrétní rozhodovací důvody, jimiž vyvracel argumenty stěžovatelky, jak je patrné z výše vymezeného shrnutí jeho úvah (část I tohoto usnesení). Z napadeného rozsudku je tak zřejmé, proč krajský soud nepovažoval žalobní námitky za důvodné (rozsudek NSS ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005-44, č. 689/2005 Sb. NSS). Při absenci sebemenší reakce na argumentaci krajského soudu představují kasační tvrzení stěžovatelky pouhé nepřípustné opakování již dříve uplatněných žalobních námitek.

[12] Pokud by měl NSS v kasační stížnosti nalézt projednatelnou kasační námitku, musel by její text výkladem dotvářet ve prospěch stěžovatelky, což však není úlohou soudu. Takovým postupem by kasační soud porušil princip rovnosti zbraní, který se uplatní i v soudním řízení správním (rozsudek rozšířeného senátu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS).

IV. Závěr a náklady řízení

[13] Z výše popsaných důvodů tak NSS odmítl kasační stížnost jako nepřípustnou ve smyslu § 104 odst. 4 ve spojení s § 46 odst. 1 písm. d) a § 120 s. ř. s.

[14] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž nemá právo na náhradu nákladů řízení žádný z účastníků, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[15] NSS rozhodl o vrácení soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti ve výši 5 000 Kč stěžovatelce podle § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích. Soudní poplatek tak bude v souladu s § 10a odst. 1 téhož zákona vrácen k rukám zástupce stěžovatelky Mgr. Roberta Šupa, advokáta, a to do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. dubna 2025

Sylva Šiškeová
předsedkyně senátu